

talgoaren garaipenarekin batera, nazional arazoaren konponketa eka-
rriko duela.

Euskadin klase burrukak nazional tankera hartzen duela ulertu
du LABek, batetik, eta, bestetik, langile masen erakundeetan hutse-
gite larriak ikusten ditu; horregatik, gaurregun euskal langile mug-
imenduan hutsune bat dagoela baieztatzean, hori betetzeko Indar
berri hori sortu nahi du, euskal langileen batasuna oinharritik eta
bi koordinada horien barnean lortzeko.

LABek orain arteko langile erakundeei egiten dien kritika bi
aldetatik doa: teoriaren aldetik eta ekintzen aldetik. Teoriaren al-
detik, sarritan erakunde horik alderdi politikoen eranskin besterik
ez dira izan. Ekintzen aldetik, berriz, nazional zapalkuntzaren aur-
kako burruka baztertu egiten dute; langile oldearen hazteak eta era-
gin biziagoak eskatzen dutenaren neurriko erantzunik ez dute eman
erakunde horiek; eta, sarritan, oso motel jokatu dute, gertakarien
atzetik ibiliz eta beren buruak lege arazotan eta erreibindikazio
hutsetan galduz. Guzti honek langile oldearen despolitizaketa eka-
rri du, langileei erakutsi izan zaizkien jokabideak ez bait dira inol-
laz ere iraultzaileak izan.

Euskal Langileriaren indarren eta egoeraren azterketa honen
oinharritan bideratu eta eraiki da LAB. Bere aurrerabidea nondik nora
zuzenduko eta bultzatuko duen zain gaude. Artikulu hau zure eskue-
tara orduko, bere erantzuna emana izango du. ■ *Peilo Gaztelu*

Ekialdean ere bada zerbait usteldurik

Han hemenka sakabanaturik agertzen diren albisteak elkarrekin
lotuz, lurralde sozialistetan berriz ere zerbait gertatzen dela jabe-
tzen gara. Olatu bat bezalatsu.

Wolf Biermann, Ekialdeko Alemaniako kantari ospetsu eta ko-
munista sutsuari ez dio Gobernuak itzultzen utzi: «persona non
grata», egindako deklarazioengatik. Polonian, ekainean izandako lan-
gile errebolta haien epaiketan dabilta oraindik.

Baina punturik gorrienak —edo, nahi bada, beltzenak— Praga
eta Mosku dira. Pragan, delako *Gutun 77* hori, gutienik hirurehun
txekoeslovakiarrek (intelektual eta beste) izenpetu dute. Gutun ho-
nek, giza eskubideen betetzea eskatzen du. Alegia, Helsinkin Sobiet
Batasunak eta Txekoeslovakiak eta gainerakoek onarturiko eskubideak
betetzea. Horien artean, nabarmentxoenetakoa, pertsonen eta ideien
joan-etorri eta mugimendua da. Giza eskubide hauk beteak izau
daitezten, talde zaintzaile bat sortu da. Oposiziokoan artean, noski.

Sobiet batasunean ere, puntu honetan, berrikitan, oposizioko ta-
lerik gehienek bat egin zuten. Taldeok ez dira KGBren gogoko.
Urtarrilaren lauean, oposizioko zenbaiten etxetan miaketari ekin zion

poliziak. Edozein atxakia on da: politika zein droga zein pornografia. Lauean hori. Eta zortzian, bonba bat jarria izan zen Moskuko metroan. Nork jarria? Horra koxka, Bi egun geroago zabaldu zuen hori Tass berri agentziak, errua oposizioen gain botaz. Oposiziokoak, Sobiet Batasunean zein atzerrian, ezezkoan daude. KGBren probokaziotzat hartzen dute. Argi eta garbi mintzo dira Sakharov Moskun eta Pliouchtch Parisen. Hauen eritziz, Gobernuak lortu nahi lukeena zera da: askatasun kontuan Mendebalac egin diezaiokeen salakuntzaren indarra ahuldu. Argumentuak behar ditu horretarako. Eta ez daudenean, sortu. Presa du, gainera, Belgradoko bilkura laster bait da.

Moskuko metroko bonbarena argitzeko, inkesta publiko bat eskatzen du Sakharov-ek, atzeritar legegizon eta guzti.

Wolf Biermann Alemania Demokratikotik bidaltzea ez da soluzio. Poloniako langile istiluak argi erakutsi zuen, gizarte hauzientz konponbideak aurkitzeko daudela oraindik. Eta Sobiet Batasuneko oposizioa berriz ere zigortua da, ikaraz, lanpostutik bidaliz eta espetxeratuz. Metodo zahar hauekin gizon berria egitea posible ez izanki, ordea. ■ *Joanes Lekerika.*

Diputazioak Euskal Herrian

Ez naiz Euskal Herriko Diputazioak idaztera ausartu, ez bait dakit gutako zeinen izenean dauden hor. Berez bai, berez herri barretik sorturiko erakunde ordezkariek dira. Baina, izatez, Erakunde autonomo eta herri-ordezkariek izan beharrean, Zentroaren erreprezentatzaileak dirudite. Eta dira izan.

Ez da kritzi kontua; konstatazio bat da: deus guti egin dute Diputazioek Euskal Herriaren alde. Honetan, denetan txapeldun, Bizkaikoa da. Kontzertu Ekonomikoa zela eta, Sarrikoko Unibertsitateko mahain inguru batetan, gizon politiko ezagun batek esana gogoan dut: gaurko Bizkaiko Diputazioa ez da gauza Madrileko Gobernua emateko prest dagoena esijitzeko ere. Gainerakoak berdintsu. Ez dira gauza izan ezta Madrilen aurrean bateraturik agertzeko ere. Lotsagarriagorik?

Bai, ba. Lotsagarriagorik ere bada. Gaur bertan gertatua. Unzeta jauna ikurrinaren aurka atera da. «Espainolak eta bizkaitarrak» direnez, bai omen dituzte beraiei dagozkien banderak. Alderdi baten banderarik ez omen dute behar. Engainatuak izan omen dira. Negar eta guzti egin du Unzeta jaunak.

Negarri da, bai. Engainatuak izan diren ala ez, haien kontua da hori, beraiek bait dakite Gobernuarekiko tratuen berri. Beste hau dakigu guk, ordea: aski engainaturik bizi izan garela geu ere. Diputazioak holakorik egin zezakeenik ere ez genuen espero. Hasi